

σπέρνω

σπέρνω, ρ. [<μσν. σπέρνω <ἔσπειρα, ἀόρ. του αρχ. ρ. σπείρω], σπέρνω. **1.** διαδίδω συνήθως κακόβουλα: «πρέπει να βρούμε αυτόν που σπέρνει αυτές τις ψεύτικες ειδήσεις». **2.** με παραπλανητικό τέχνασμα διασκορπίζω αυτούς που με κυνηγούν ή που με παρακολουθούν και τους αναγκάζω να χάσουν τα ίχνη μου: «τους έκανα ένα κόλπο κάτω απ' τη γέφυρα και τους έσπειρα δεξιά αριστερά κι ακόμα ψάχνονται οι άνθρωποι». **3.** προκαλώ κάτι σε μεγάλη έκταση: «ο εχθρός στο διάβα του έσπερνε παντού νεκρούς || όπου κι αν πάτησε το πόδι του, έσπειρε τον τρόμο και τον πανικό». **4.** μεταφέρω σε κάποιους τις ιδέες μου: «ο Ρήγας Φερραίος έσπειρε το πνεύμα της επανάστασης στους λαούς της Βαλκανικής». **5.** (για άντρες) τεκνοποιώ χωρίς προγραμματισμό: «έσπειρε ένα σωρό παιδιά και τώρα αγωνίζεται να τα μεγαλώσει». Από την εικόνα του γεωργού που κατά τη σπορά σκορπίζει δεξιά αριστερά με το χέρι του τους σπόρους μέσα στο χωράφι. (Ακολουθούν 17 φρ.).

- άλλος σπέρνει κι άλλος θερίζει, βλ. λ. άλλος·
- γεια σου Γιάννη. -Κουκιά σπέρνω, βλ. λ. [Γιάννης](#)·
- γράφει στο νερό και σπέρνει στη λίμνη, βλ. λ. [λίμνη](#)·
- δε φυτρώνω εκεί που δε με σπέρνουν, βλ. λ. [φυτρώνω](#)·
- έσπειρε σιτάρι κι εφύτρωσε κριθάρι, βλ. λ. κριθάρι·
- καλημέρα Γιάννη. -Κουκιά σπέρνω, βλ. λ. [Γιάννης](#)·
- να μη φυτρώνεις εκεί που δε σε σπέρνουν, βλ. λ. [φυτρώνω](#)·
- όποιος σπέρνει ανέμους, θερίζει θύελλες ή όποιος σπέρνει ανέμους, θερίζει τρικυμίες, βλ. λ. [άνεμος](#)·
- ό,τι σπείρεις, θα θερίσεις, βλ. λ. ό,τι·
- σπέρνει αλάτι, βλ. λ. [αλάτι](#)·
- σπέρνει παιδιά στο δρόμο (στους δρόμους, στις γωνιές, στα σεντόνια, στα σώβρακα), (ειρωνικά) συνηθίζει να αυνανίζεται, να μαλακίζεται ασυλλόγιστα: «όταν νιώσει την ανάγκη, δεν ντρέπεται καθόλου και σπέρνει παιδιά στις γωνιές»·
- σπέρνω στη θάλασσα, βλ. λ. θάλασσα·
- σπέρνω στην άμμο, βλ. λ. άμμος·
- σπέρνω ζιζάνια, βλ. λ. [ζιζάνιο](#)·
- τα σπέρνω, μου πέφτουν δεξιά αριστερά πράγματα που μεταφέρω είτε με τα χέρια είτε με μεταφορικό μέσο: «όπως ερχόσουν, έσπειρες τα μισά πράγματα μέσα στο δρόμο»·
- τι κάνεις Γιάννη; -Κουκιά σπέρνω, βλ. λ. [Γιάννης](#)·
- φυτρώνει εκεί που δεν τον σπέρνουν, βλ. λ. βλ. λ. [φυτρώνω](#)·